

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib.
XII**

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De iuuene per verba haec, Diabole, confessor meus praecipit tibi, vt
cesses me tentare, à stimulo carnis liberato, cap. 95

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

arguit de conuersione, hortabatur ad redditum, dicens seipsum, domum, præbendam, vel si quæ haberet, in eius debere esse potestate quoad viueret, si redire vellet. Has litteras cùm misisset per puerum, & ille quæreret nouitium: Henricus, nouitii eiusdem germanus, qui hodie Cellerarius noster est, seruo occurrens, & hoc ipsum etiam, quod postea cuenit, formidans, non permisit ut ei loqueretur, præcipiens ut oxyū exiret de curia, qui tamen nouitium in oratorio præstolās, literas porrexit, & abiit; quas ut legit, mox totus incāduit, ac si telum ignitum cordi eius infixum fuisset. Ab illa hora cùm tentaretur nimis, ita ut singulis horis ad sèculum redire proponeret, semper tamen pia fratribus oratione atque exhortatione detentus est. Die quadam cùm esset solus in probatione, & valde fluctuaret, super terram se pronus prostrauit, pedes super limen cellæ extendit, voce satis alta clamans & dicens: Diabole, nisi vi pedibus hinc me extrahas, non te sequar. Tandem per Dei gratiam triumphans, factus est monachus. Requisitus à me, si adhuc aliquas de supradictis cogitationibus sentiret reliquias, respondit: Verè frater Cesari, tentationes quæ tunc temporis sciderunt cor meum, modò vix vestimenta mea attingunt. Postea maior Cellearius apud nos factus, in eodem officio defunctus est. Ecce sic diabolus quādoque per carnis incentiua tentat incipientes, tentat & proficientes.

CAPVT XC V.

REtulit mihi Abbas Hermannus, eo tempore quo Prior fuerat in Hemmenrode, iuuensem quendam monachum ibidem per carnis incentiua graui- ter fuisse tentatum; cui cùm idem iuuensis eandem tentationem, qua nijnis afficiebatur, cum lacrymis confessus fuisset, cōsolatus est eū Prior, & ait: Quando stimulus carnis te impugnat, sic diabolo voce satis alta dicere debes: Diabole, confessor meus præcepit tibi, ut cesses me tentare. Postea cū idem tentaretur, & tentatio eadem maximè inardesceret, simpliciter & valde confidenter, voce satis clara, sicut fuerat edo-

Etus, contra dæmonem clamauit, dicens: Diabole confessio meus præcipit tibi, vt cesses me tentare. Mirum virtus confessionis, ad hanc vocem diabolus, spiritus videlicet fornicationis, confusus fuit, & tentatio auene cessauit. APOLLONIUS: Vnde habes, quod tentatio talis sit a diabolo? CÆSARIVS: Apostolus stimulum carnis appellat angelum satanæ, eo quod ipsum excitet & inflammet. APOLLONIUS: Ut audio, confessio contra carnis tentamenta multū est necessaria. CÆSARIVS: De hoc satis in præcedentibus dictum est in distinctione ipsius confessionis: In confessione enim peccati fomes debilitatur, tentatio cessat, vel temperatur, gratia augmentatur, confitens consilijs animatur, diabolus confunditur & enaruatur. Cum alio quodam tempore supradictus monachus ducere satis eadem tentatione vexaretur, supradictis verbis ex consilio sui sacerdotis etiam hoc adiecit; Quid me vexas o diabole? Non poteris me plus tentare, quam te permiserit Dominus meus, ipse est & Dominus tuus. Qui statim leuius sensit, quia spiritus ille superbus pondus verbi, suam elationem deprimentis, portare non potuit.

CAPVR XCVI.

AIter quidam monachus, isto, de quo iam dictum est, aetate maturior, & in obseruantia religionis feruentior, a spiritu luxuriæ multifariè multis que modis & duris impugnabatur. Tempore quodam, cum esset in oratorio, & dictis matutinis in angulo clavistri stans veniam peteret cum angelica salutatione, diabolus post tergum eius venies, sagittam ignitam post eum direxit, ita ut illam monachus videret iuxta oculos suos volitare, fulgurare, & ex repercussione parietis scintillare: quem cum sic terrere non posset, neque fugare a loco orationis, tantum circa illum strepitum excitanuit, ut superficies totius paumenti, in quo stabat, coturnis monachorum dilurreretur atteri videbatur: qui cum de tali fantasmate nihil curaret, & completis orationibus abiret, quasi multitudinem Maurorum post se venientium vidit. Alio tempore spiritus fornicationis

Iob 41.